

King Priam, De Vlaamse Opera / A. Augustijns

David Pittman-Jennings speelt Priamos. Hij slaagt daar vrij goed in, als hij maar niet gedwongen wordt tot een gestileerd acteren, zoals in het begin van het eerste bedrijf. Dan bezondigt hij zich aan overdrijving en weet geen raad met zijn lichaam. Nadat Paris opnieuw opduikt in zijn leven en hij een mens, *a father and a king*, vertolken mag en niet langer een mythologische figuur, staat de regisseur hem een 'natuurlijker' spelen toe en dit gaat hem duidelijk beter af. Nochtans had ik de indruk dat uit deze rol meer te halen was dan deze zanger deed. Pittman - Jennings had de rol niet gespeeld in de Opera North (Leeds) waarmee de Vlaamse Opera coproduceerde. Hij heeft *King Priam* op vrij korte tijd moeten instuderen, en dit gebrek aan vertrouwdheid met de veeleisende partij, heeft hem op sommige momenten misschien parten gespeeld. Maar zijn tocht naar Achilles, nadat hij zijn kleren afgelegd en een soort boetekleed aangetrokken heeft, was erg sterk. De confrontatie met Achilles bij het bebloede lijk van zijn zoon groeide uit tot de emotionele climax van de opera, mede door Tippettsublieme muziek in de 'second interlude' waarbij resoluut elke sentimentaliteit vermeden wordt.

vooral de frisse benadering die bekoorde, de homogeniteit van de produktie en de kwaliteit van de muzikale uitvoering. *King Priam* was een iets minder homogene voorstelling, ze had minder sterke momenten, maar het werk zelf bleek heel wat interessanter, zowel muzikaal als dramatisch, dan *Tosca*, een verhaal dat enkel nog met de nodige reserves en kanttekeningen verteld kan worden. Dit deed Carsen schitterend. Maar *King Priam* grijpt naar de keel, hier is geen plaats voor ironie, maar zien de uitvoerders zich genoodzaakt de complexiteit en de verschillende lagen van het werk op een adequate manier voor het voetlicht te brengen. In zekere zin is *Tosca* inderdaad 'divertiment' terwijl *King Priam* een moeizaam en raadselachtig verhaal is, geconcipieerd met deze uitspraak in het achterhoofd: 'Do not imagine all the secrets of life can be known from a story.' Dat er voor *King Priam* weinig publieke belangstelling was, is frustrerend en een cynisch antwoord op de vraag boven deze conclusie. Laten we hopen dat de directie van de Vlaamse Opera tegen beter weten in de artistieke moed zal opbrengen een cyclus van twintigste-eeuwse opera's op te starten. Het publiek verdient wakker geschud te worden.

Een nieuwe lente?

Met deze twee produkties heeft de Vlaamse Opera revanche genomen voor de middelmatige produkties die zij in het verleden afgeleverd heeft. Misschien betekent dit een nieuwe start, nu Marc Clément meer greep schijnt te krijgen op hetgeen er gespeeld wordt. In *Tosca* was het

Gunther Sergooris